

Vi ser, at kvinder er udsat for sexismen, overgreb osv. i et meget vildere omfang, end nogen havde forestillet sig. Vi har tidligere slået det hen med, at kvinderne er sippede, men det er vi heldigvis ved at foretage en kovending væk fra med det nye fokus.

HENRIK MARSTAL, blogger og feminist, om kvinder, der deler deres oplevelser med sexismen under hashtagget #jeharoplevet. I BT.

Intet græsk statsbankerot

Jean-Claude Juncker, formand for Europa-Kommissionen afviser i et interview med www.politico.eu, at Grækenland kommer til at forlade euro-samarbejdet:

Vi er forberedt på alle former for udfald, men jeg udelukker 100 procent et »Grexit« (græsk exit af euro-samarbejdet, red.). Der kommer ikke et statsbankerot.

POLITICO

KLIP

Vores grønne klimastrategi virker ikke

Energi. Vi kan ikke blive ved med at håbe og ønske, at grøn energi er lige ved at blive konkurrencedygtig. Det er på at tide, at vi fokuserer vores ressourcer på innovation af de næste generationer af grøn energi.

KOMMENTAR

I hvert fald siden 1970'erne har vi hørt, at vedvarende energi er lige på nippet til at blive konkurrencedygtig, og at der bare er brug for tilskud i nogle få år mere. Vi burde efterhånden vide bedre.

Lige nu bruger verden 850 milliarder kroner hvert år på subsidier til vedvarende energi, og det Internationale Energiagentur (IEA) anslår, at selv med et optimistisk grønt scenarie vil støtten ikke forsvinde. Tværtimod vil den stige til 1.400 milliarder kroner årligt i 2040. Det siger sig selv, at folk, der producerer og sælger vedvarende energi, hjertens gerne vil fastholde og udvide støtten, men faktum er, at vi betaler mange milliarder for en løsning, der har en næsten umærkelig indflydelse på klimaet.

Vi får nemlig meget lidt energi for pengene. Sol- og vindenergi er blevet bannerførerne for den nye grønne verden, og dog leverer de kun 0,4 procent af verdens energiforbrug i dag, og det er endda med støtte på mindst 200 milliarder kroner til vindkraft og 320 milliarder kroner til solenergi om året.

Den typiske indvendig lyder, at det snart bliver meget bedre. Men det ser det ikke ud til. Faktisk anslår IEA, at sol og vind i 2040, selv i et overordentligt optimistisk scenarie, hvor alle verdens regeringer holder alle deres grønne løfter, vil producere blot 2,2 procent af verdens energi.

Vind- og solforkæmpere hævder besnærende, at der kun er brug for tilskud i nogle få år mere. Allerede i 1976 fortalte den berømte miljøforkæmper, Amory Lovins, at solenergiens konkurrencedygtighed var lige rundt om hjørnet: »En økonomi, der stort set eller fuldstændig afhænger af Solen kan bygges i USA med almindelige bløde teknologier, der findes i dag, og som nu er økonomiske eller næsten økonomiske« (Foreign Affairs). Og i 1984 oplyste Worldwatch Institute os, at tilskud til vindkraft »vil ikke være nødvendige om nogle få år.«

I VIRKELIGHEDEN VIL det vare længe, før vind og sol er konkurrencedygtig de fleste steder. Det skyldes, at der er betydelige omkostninger forbundet med dem, og fordi vi stadig har brug for strøm på vindstille aftener, hvilket vil sige, at vi er nødt til at investere næsten lige så meget i almindelig elektricitetsproduktion (eller endnu dyrere batterier). Et nyligt eksempel er den britiske Solar Trade Association, som tidligere forudså at kunne leve uden tilskud i 2020, men nu har udsat den dato og bedt om tilskud i hvert fald indtil 2028.

Et andet eksempel er økonomisk trængte Spanien, som nu bruger omkring en procent af sit bruttonationalprodukt på tilskud til vedvarende energi – mere end landet bruger på videregående uddannelser. Tyskland har forpligtet sig til at bruge mindst 900 milliarder kroner på tilskud til solpaneler, og alligevel vil dette reducere CO₂-udledning så lidt, at det vil udsætte den globale

»Sol- og vindenergi er blevet bannerførerne for den nye grønne verden, og dog leverer de kun 0,4 procent af verdens energiforbrug i dag, og det er endda med støtte på mindst 200 milliarder kroner til vindkraft og 320 milliarder kroner til solenergi om året.« På billedet ses verdens største solfangeranlæg til fjernvarmeproduktion, der ligger i Dronninglund. Anlægget leverer halvdelen af fjernvarmebruget til 1300 husstande i byen. Foto: Scanpix

opvarmning med bare 37 timer ved århundredets udgang. Mens de gør det, bidrager subsidierne til at gøre tysk elektricitet dyrere end så godt som alle andre steder, mens de truer Tysklands produktionsvirksomheder. Det overrasker ingen, at en sådan politik bliver stadigt mindre bæredygtig for fremtiden.

DET ER OGSÅ svært at sluge for udviklingslandene. Vi beder dybest set fattigere lande om at bruge mindre effektiv og meget dyrere strøm, mens utallige undersøgelser viser, at der er en betydelig årsagssammenhæng mellem adgang til billig strøm og udvikling.

Tag for eksempel præsident Obamas »Power Africa«-initiativ, der har til formål at øge elproduktionen og adgang til moderne energitjenester i seks fattige lande i Afrika. Desværre vil investeringerne højst sandsynligt være begrænset til solenergi og andre CO₂-frie energiprojekter. Forskning viser, at 70 milliarder kroner brugt på denne måde vil bidrage til at løfte 20 millioner mennesker ud af mørket og fattigdom. Men de samme 70 milliarder kroner brugt på gas-elektrificering kunne løfte 90 millioner mennesker ud af fattigdom. Ved at insistere på dyr grøn strøm efterlader man over trefjerdedele i mørket.

Men der er en anden måde at løse klimaforandringer på, som ikke afhænger af evigt stigende støtte og at efterlade fattige i mørket. Det er at fokusere direkte på innovation af grøn energi.

Vores nuværende klimastrategi er simpelthen at påtvinge verden teknologier, der endnu ikke er rentable. Den strategi virker ikke. Det koster os mange hundrede milliarder og efterlader os med nogle få procent meget dyr energi.

I STEDET SKAL vi skifte fokus og rette vores indsats mod innovation af bedre og billigere grøn energi for fremtiden. Det kan gøres gennem en dramatisk optrapning af vores hensygnende finansiering af grøn forskning og udvikling. Ikke ved at spille penge på at subsidiere produktionen af eksisterende ineffektive teknologier, men ved at hjælpe forskere til at finde nye veje frem for de kommende årtier. Når vi innoverer prisen på grøn energi ned under fossile brændstoffer, vil alle skifte.

Økonomiske analyser viser, at et fokus på grøn forskning og udvikling er den mest effektive klimapolitik. Forskning og udvikling vil bidrage til at undgå klimaforandringer for 11 kroner for hver krone brugt, mens nuværende tilskud til vindkraft gør gavn for omkring ti øre for hver krone brugt, og tilskud til solenergi giver os gavn for hver en øre per krone brugt.

Vi kan ikke blive ved med at håbe og ønske, at grøn energi er lige ved at blive konkurrencedygtig. Det er på at tide, at vi fokuserer vores ressourcer på innovation af de næste generationer af grøn energi.

AF BJØRN LOMBORG
Direktør, Copenhagen
Consensus Center